

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24-11-24389 לוי פלדמן נ' חזני

לפני כבוד השופט ליאור גלברד

התובעת: לימור סרוב
ע"י ב"כ עוה"ד נבות תל-צור ואלרן דולב

נגד

הנתבעת: תמר(תמי) חזני
ע"י ב"כ עו"ד עפר שחל

פסק-דין

1. לפני תביעה כספית לפיצוי בסך של 140,000 ₪ לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן – "חוק איסור לשון הרע") בטענה שהנתבעת פרסמה דברי לשון הרע על התובעת בהתכתבות שקיימה עם אדם אחר.

רקע עובדתי

2. התובעת והנתבעת מתגוררות באותה שכונה בבניינים הסמוכים זה לזה. בעבר הן היו חברות ושיתפו פעולה. התובעת מתארת בכתב התביעה כי היא עוסקת בפעילות התנדבותית ענפה, בין היתר בחלוקת מזון, בגדים וכו' למיעוטי יכולת, וכן בסיוע במציאת דיור ושיפוץ מבנים לחסרי דיור. הנתבעת מתארת כי גם היא פעילה חברתית משך 22 שנה, ובין היתר מתנדבת במשטרה, מסייעת לשוכרים למצוא דירה ללא דמי תיווך, ומנהלת בהתנדבות פעילויות קהילתיות שונות בשכונה.

3. במוקד התביעה דברים שכתבה הנתבעת ביום 14.10.2024 לגבי התובעת בהתכתבות עם מכר משותף של השתיים, מר חנן זריף (להלן – "חנן") שהוא שוטר. אלו הדברים שצוטטו מתוך ההתכתבות בכתב התביעה (בסעיף 12):

אנשים רעים לא יהיו איתי;
נרקסיסטית;
אני מרחיקה את כל הרעים ממני;
חחחח...אני לא רוצה לפתוח את הפה בנושא כספים. למדתי על בשרי
שנה שהייתי צמודה אליה ואז התרחקתי;
אתה יודע שהיא ניצלה הנדימן מהשכונה. עשה לה עבודה בבניין
בתקציב של 4000 שח. עד היום הוא רודף אחריה לא שילמה לו;
יש לי עוד סיפור של תוי שי שארגנתי משופרסל לתרומות בשנה
הראשונה תשאל איפה הכל;
יש לה שיטה היא מנצלת ומפרסמת המלצות;
עבריינית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24-11-24389 לוי פלדמן נ' חזני

4. דברים נוספים שכתבה הנתבעת לגבי התובעת באותה התכתבות (שגם אליהם מפנה התובעת בתביעה) הם:

ההנדימן שהיא חייבת לו כסף אמר לי אני פוחד לדבר כי היא טוענת שהיא ממליצה עלי בשכונה. זו השיטה שלה ושל ג'קי.

עיקרי כתב התביעה

5. לטענת התובעת, הנתבעת פרסמה פרסומים כוזבים במטרה להכפיש את שמה, לשים אותה ללעג בעיני הציבור ולפגוע בשמה הטוב. הנתבעת פועלת כך באופן שיטתי גם כלפי דיירים נוספים בשכונה ובסביבתה. התובעת טוענת כי לאחר הפרסומים היא חשה שחלק מדיירי השכונה מתרחקים ממנה ומסרבים לשתף עמה פעולה בקשר לפעילויות שונות שהיא מקיימת בשכונה.

6. נטען כי הפרסומים הנ"ל הם בגדר לשון הרע ומתוך כוונה לפגוע בתובעת. הנתבעת לא פעלה ביושר והגינות, ופרסמה ביודעין פרסומים מטעים ומסולפים על אודות התובעת. הנתבעת פגעה בשמה הטוב, בכבודה ובמשלח ידה של התובעת, בשים לב לכך שמפעל חייה הוא התנדבות וסיוע למיעוטי יכולת ושבועלה הוא רופא בעל מוניטין.

7. התובעת עתרה לפיצוי כספי בסך של 50,000 ₪ בגין כל אחד מן הפרסומים, כפי שהוגדרו על-ידה, וכן לכפל פיצוי והעמידה את התביעה על סך כולל של 140,000 ₪. התובעת עתרה גם לצו עשה המורה לנתבעת לפרסם התנצלות פומבית מפורטת אשר נוסחה יתואם עם התובעת.

עיקרי כתב ההגנה

8. נטען שיש לדחות את התביעה על הסף בהיעדר עילה. התביעה הוגשה בחוסר תום לב. מדובר בתביעה נקמנית וקטנונית המציגה תמונה שונה מן המציאות. לטענת התובעת היא שהכירה לתובעת עסקים, חברים, לקוחות ופעילויות בשכונה. היא שיווקה ומיתגה את התובעת במדיה החברתית ופתחה בפניה דלתות לתורמים. נטען כי התובעת היא אישה הרודפת כבוד ופועלת על מנת לקבל קרדיט גם כאשר הדבר אינו מגיע לה.

9. אשר לפרסומים, נטען כי הם אינם עולים כדי לשון הרע מכיוון שהנתבעת ניהלה שיח פרטי עם חנן. הפרסום היה בתום לב. הנתבעת הביעה את דעתה האישית הלגיטימית באופן פרטי ובאזני מכר קרוב ללא מטרת פרסום או הפצה. הדברים לא פורסמו ברשת חברתית או בכלי התקשורת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24-11-24389 לוי פלדמן נ' חזני

10. הנתבעת טענה עוד שעומדת לה הגנת 'אמת דיברתי'. אשר לפרסום הנוגע ל"ניצול ההנדימן", נטען כי הוא שיתף את הנתבעת בניסיונותיו החוזרים ונשנים לגבות את כספו עבור עבודות שביצע בבניין של התובעת, המכהנת כוועד של הבניין. אשר לתווי הקנייה, נטען כי אלו התקבלו לחלוקה למשפחות בזכות מאמציה של הנתבעת מול גורם בכיר בשופרסל. התובעת קיבלה את תווי הקנייה אך לא פעלה בשקיפות ולא דיווחה כמה מתווי הקנייה חולקו ולמי. אשר לביטוי "עבריינית", נטען שהתובעת איימה שתתלונן במשטרה על אב הבית ולאחר מכן ציינה כי יטפלו בו עבורה ושהיא תעמיד אותו במקום.

11. הנתבעת הוסיפה וטענה שהפרסומים הנטענים פורסמו סמוך לפרסום הסתה שנכתב נגד הנתבעת באחת מקבוצות הווטסאפ שמנהלים התובעת וחנן. הנתבעת הייתה נסערת באותה העת וחנן החל לתשאל אותה לגבי התובעת ובעלה וזאת מתוך מניע נסתר להעביר את תשובותיה לתובעת.

עיקרי כתב התשובה

12. בכתב התשובה נטען שהנתבעת חזרה בכתב הגנתה על הדברים שנאמרו בפרסומים ואף הוסיפה אמירות פוגעניות נוספות כלפי התובעת. זאת באופן המעיד על חוסר תום ליבה ועל כוונתה לפגוע בתובעת. יש לראות את כתב ההגנה כהודאה בפרסומים.

13. לטענת התובעת הפרסומים עולים כדי לשון הרע גם אם נאמרו בשיח פרטי שכן הם היו מיועדים ל"אדם זולת הנפגע", הוא חנן, וזאת לפי סעיפים 2(א) ו-2(ב) לחוק איסור לשון הרע. אשר לטענה כי מדובר בהבעת דעה, נטען כי הנטל להוכיח הגנה זו מוטל על הנתבעת אך היא לא עמדה בנטל זה.

14. עוד נטען כי הפרסומים מקיימים את כלל החלופות המנויות בהגדרת 'לשון הרע' שבסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע. יש להתייחס למשמעות האובייקטיבית של הפרסום ולא לכוונת המפרסם. הנתבעת כינתה את התובעת רעה, עבריינית, נרקסיסטית, רמזה על אי הסדרים כספיים והיעלמות תווי שי, ניצול הנדימן ללא תשלום ואיום על אנשים באמצעות אחר. נטען כי מדובר בדברי לשון הרע חמורים וכי לא עומדות לנתבעת ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.

ההסדר הדיוני

15. ביום 16.10.2025 התקיים לפניי דיון מקדמי. בתום הדיון ניתן תוקף של החלטה להסכמת הצדדים, כדלקמן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24-11-24389 לוי פלדמן נ' חזני

1. השאלות שידונו לצורך הכרעה בתיק הן שאלה האם הפרסומים מהווים לשון הרע, האם ההודעות מושא התביעה עולות כדי פרסום לפי הוראות החוק, וככל שיקבע שמדובר בפרסום וכי איזה מהפרסומים מהווה לשון הרע, האם מוצדק לפסוק בגין כך פיצוי בנסיבות העניין. מובהר שהנתבעת אינה עומדת על טענות הגנה של אמת הפרסום או כל הגנה אחרת שנטענה.
2. ההכרעה תינתן על יסוד הכתובים, כאשר מוסכם על הצדדים, שהעובדות בכתבי הטענות יחשבו כאילו מדובר בתצהירים. זאת לאחר הגשת סיכומים בכתב. אורך הסיכומים עד 5 עמודים לכל אחד מהצדדים בצירוף טבלת פסיקה בהתאם להנחיות שיינתנו בהחלטה של בית המשפט.
3. פסק הדין יכריע בשאלות הנ"ל לרבות בשאלת הפיצוי ככל שנדרש לפסוק וכן בשאלת ההוצאות.
4. לגבי סיכומי תשובה ככל הנדרש התובעת תגיש בקשה זמן קצר לאחר סיכומי הנתבעת ובית המשפט יחליט לאחר שיקבל את עמדת הצד שכנגד.

17. בהתאם להסדר הדיוני הגישו הצדדים סיכומים בכתב.

דיון והכרעה

18. לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים ולחומר הראיות, באתי לכלל מסקנה שדין התביעה להידחות. להלן נימוקיי:

דין טענת הנתבעת שלא מדובר בפרסום כמשמעו בחוק להידחות

19. הנתבעת טענה שההתכתבות בינה ובין חנן אינה פרסום לפי חוק איסור לשון הרע מכיוון שמדובר בהתכתבות פרטית בין שני אנשים ולא בפרסום בתפוצה רחבה. דין הטענה להידחות.

20. סעיף 2(ב)(1) לחוק איסור לשון הרע קובע כי יראו דבר פרסום כלשון הרע "אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע". כלומר, די בכך שהמסר הועבר לאדם אחר זולת הנפגע – במקרה הנדון לחנן – כדי שמדובר יהיה בפרסום לפי ההגדרה שבחוק (ראו ע"א (מחוזי מ"ר) 44718-05-17 **אשכנזי נ' הדס**, פסקה 17 (30.7.2017); אורי שנהר **דיני לשון הרע**, עמ' 134 (2024) (להלן – "**שנהר**"); והשוו לע"א 844/12 **מולקנדוב נ' פרוש**, פסקה 26 (22.2.2017) שם נקבע כי שיחת טלפון שנערכה בין שני אנשים מהווה פרסום לפי חוק איסור לשון הרע).

ההודעות שנשלחו לחנן עולות כדי לשון הרע

21. משקבעתי כי מתקיים יסוד הפרסום, יש לבחון אם תוכן הפרסומים עולה כדי לשון הרע כהגדרתה בחוק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24-11-24389 לוי פלדמן נ' חזני

22. כאשר בית המשפט בוחן את השאלה אם מדובר בלשון הרע עליו לשים לנגד עיניו את האופן שבו אדם סביר מבין את הפרסום. בהלכה הפסוקה נקבע כי על מנת לבחון אם מדובר בלשון הרע ניתן להיעזר בשאלת המשנה האם אדם שנחשף לפרסום עשוי לשנות את דעתו על התובע והאם הפרסום עשוי לפגוע בכבודו (ראו רע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר, פסקאות 23-26 (30.5.2023) (להלן – "עניין עמותת חוזה חדש").

23. אמנם, בהתאם לפסיקה, לא כל קללה או גידוף שיש בהם תיאור שלילי על אדם עולים כדי לשון הרע ויש לבחון את הדברים בהקשרם ולפי מכלול הנסיבות. בנסיבות המקרה הפרסום מושא התביעה, כמכלול, עולה כדי לשון הרע. הפרסום בכללותו עשוי לבזות את התובעת ולהשפילה והוא עשוי לגרום לאדם שנחשף אליו לשנות את דעתו עליה. ספק בעיניי אם הביטויים "רעה" או "נקרסיטיטית" שיוחסו לתובעת כשלעצמם היו עולים כדי לשון הרע, אך הנתבעת לא הסתפקה בכך והוסיפה גם שהנתבעת היא "עבריינית" תוך שרמזה להתנהלות לא תקינה בענייני כספים ואף גיבתה בדוגמה קונקרטיה את האמירה שהנתבעת מנצלת אחרים ולא משלמת חובות כאשר התייחסה להנדימן שביצע עבודה ולא שולם לו עבורה באופן שמקנה נופך עובדתי לפרסום ומרחיק אותו ממחוזות של "הבעת דעה" (השו, תא"מ (שלום חי) 39205-09-18 בובלי נ' שפר, פסקה 61 (10.6.2019); ע"א (מחוזי מר') 48458-01-24 חייא נ' סילברמן, פסקה 11 (9.10.2024)). מדובר, אם כן, בביטויים שעשויים לשנות את דעתו של אדם סביר על התובעת, וכן לבזותה.

24. אציין כי לא מצאתי להתייחס לטענת התובעת בסיכומיה בנוגע לחלק בהתכתבות שמתייחס לקשר של התובעת עם אדם נוסף ששמו נזכר בהתכתבות שהוא לפי הנטען "מלך השוק האפור" והאמירה שהתובעת הביאה אותו כדי לאיים על אחרים. אמנם מדובר בחלק מההתכתבות שצורפה לתביעה אך קטע זה לא הובא בכתב התביעה ולא הוגדר בתביעה כלשון הרע.

פסיקת פיצוי

25. התובעת עותרת לפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק; פיצוי שלבית המשפט שיקול דעת רחב בפסיקתו. אמנם מדובר בפרסום כמשמעו בחוק והפרסום גם עולה כדי לשון הרע כאמור, אך בהיעדר נזק מוכח דעתי היא שיש לנקוט בצמצום רב ובמשנה זהירות בפסיקת פיצוי בגין דברי לשון הרע בשיחה רכילותית פרטית בין שני אנשים (השו, ת"א (שלום ראשל"צ) 10568-01-11 רוזן נ' אוקונוב, פסקה 4 (22.7.2012); ת"א (שלום חי) 44666-04-13 רוטשילד נ' מכבי (23.7.2015); ת"א (שלום ת"א) 43309-12-22 שמואלי נ' משולם, פסקה 23 (12.11.2025) והאסמכתאות שם בהקשר של בני משפחה)). הכל כמובן כתלות בעוצמתה של לשון הרע, באופי הפרסום ותוכנו, בטיב היחסים, בזהות הנמען, בנזק הפוטנציאלי ובמכלול נסיבות העניין. ייתכנו בהחלט מקרים שבהם לשון הרע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24-11-24389 לוי פלדמן נ' חזני

בשיחה פרטית תהיה בעלת פוטנציאל לנזק משמעותי למושא הפרסום ואין לשלול אפריורית פיצוי אך מהטעם שמדובר בשיחה פרטית.

26. הביטויים מושא התביעה נאמרו, כאמור, בהתכתבות פרטית-רכילותית בין הנתבעת ובין חנן שלפי כתב ההגנה הוא מכר וחבר של הנתבעת שנים רבות כאשר הנתבעת הניחה שמדובר יהיה בשיחה דיסקרטית (ואין ראייה שהיא פורסמה למאן דהו), כאשר מההתכתבות גם עולה שחנן לא קיבל את דבריה של הנתבעת על התובעת ואף הגן על התובעת תוך שציין שהתובעת "עושה רק טוב לכולם", שמעשיה הם "מעשי חסד ללא תמורה" וש"אנשים בהלם מעבודת הקודש שלה". אף עולה לכאורה מהקשר של ההתכתבות שמטרת ההתכתבות מצידו של חנן – שלטענת הנתבעת הוא זה שיוזם את השיח בעניינה של התובעת – הייתה לשכנע את הנתבעת בתכונותיה ואופייה הטוב של התובעת. ספק רב, אפוא, אם הפרסום השפיע על חנן בדרך כלשהי.

27. בנסיבות אלה, מחד גיסא, ובהתחשב במידה של חומרה שניתן ליחס לחלקים בפרסום הפרסום מאידך גיסא, מצאתי לפסוק לזכות התובעת פיצוי ללא הוכחת נזק בסך של 4,000 ₪ (השוו לפסיקת פיצוי במקרים אחרים מקום בו היה מדובר בלשון הרע שבאה לידי ביטוי בשיחה פרטית עם נמען בודד: ע"א (מחוזי – מר') 44718-05-17 **אשכנזי נ' הדס** (30.7.2017); ת"א (שלום ראשלי"צ) 24169-01-21 **יושר נ' פורטנוב** (24.3.2024)).

פסיקת הוצאות משפט לזכות הנתבעת

28. התביעה הוגשה בסדר דין רגיל ובסכום של 140,000 ₪. זאת, בגין לשון הרע בהתכתבות פרטית של הנתבעת עם מכר משותף של הנתבעת והתובעת, כאשר מעיון בהתכתבות עולה כי אותו מכר הביע תמיכה בתובעת והגן עליה. סעד ההתנצלות שנדרש בתביעה אינו בסמכות בית המשפט ולא התבקשו סעדים של תיקון או הסרה שגם אינם רלוונטיים. בהתחשב בכך שמדובר בתביעה כספית (ולא לסעדים אחרים כגון הסרה או תיקון) ובאופי הפרסום מושא התביעה, קיים קושי משמעותי בכך שתביעה הוגשה בהליך אזרחי רגיל, וממילא קיים קושי בסכום הגבוה בו הוגשה.

29. הליך אזרחי רגיל מטבעו הוא הליך יקר הכרוך בפרוצדורה מורכבת יחסית (הליכים מקדמיים, קדמי משפט, בקשות ביניים וכיוצא באלה) ואשר חלים בו דיני ראיות שאף הם מייקרים את ההתדיינות. אמנם חוק איסור לשון הרע מאפשר פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק בסכומים גבוהים שמיצויים מחייב הגשת הליך אזרחי רגיל, אך קיים גוף פסיקה רחב בתיקי לשון הרע וניתן ככלל להעריך מלכתחילה – בעת הגשת התביעה – את סדר הגודל הכספי הפוטנציאלי הרלוונטי לתביעה. הגשת תביעות לשון הרע בסכומים מופרכים שברור מלכתחילה שאינם הולמים את נסיבות המקרה גורמת לעלויות משמעותיות ובלתי מוצדקות – הן לנתבע, הן לציבור בכללותו. כאשר מוגשת תביעה כזו נגד אדם מהשורה הסיכון הכספי שנובע מהתביעה והמומחיות הדרושה בניהולה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24-11-24389 לוי פלדמן נ' חזני

יובילו מטבע הדברים, בדרך כלל, להחלטה רציונאלית של הנתבע לשכור שירותים של עורך דין על מנת לנהלה. ניתן גם להעריך ששכר טרחתו של עורך הדין מביא בחשבון הן את סכום התביעה, הן את סוג ההליך בו היא הוגשה, בשים לב לכך שסוג ההליך משפיע על היקף העבודה הנדרשת. בהתאם, במקרים רבים שכר הטרחה בגין ניהול הליך מורכב בסדר דין רגיל בתביעות שסכומן מופרך ואינו הולם את נסיבות המקרה עשוי להיות חסר פרופורציה לסיכון האמיתי בתביעה ולסעד הכספי שעשוי להיפסק בסופו של יום בנסיבות המקרה. בנוסף, נקיטה בהליך אזרחי רגיל שלא לצורך מעמיסה על בתי המשפט שנדרשים לברר הליכים כאלה שאין כל הצדקה לנהלם בסדרי דין מורכבים ויקרים וניתן לבררם בהליך פשוט וזול כגון תביעה קטנה או דיון מהיר. הצורך בהשקעת משאבים שיפוטיים לא מידתיים לאופי הסכסוך מזיקה לציבור המתדיינים בכללותו, כמובן. במקרים מסוימים הגשת תביעה בסכום מופרך אף עשויה לעלות כדי שימוש לרעה בהליכי משפט (ראו תקנה 4 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018). מדובר בשיקולים שיש לתת להם משקל בפסיקת הוצאות משפט שניתן לקוות גם שיהא בהן כדי להכווין את התנהגות המתדיינים לבחור בהליך מתאים לפי נסיבות התיק והסעדים הרלוונטיים.

30. בנסיבות העניין מצאתי לחייב את התובעת בהוצאות משפט של הנתבעת ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 4,000 ₪ שהוא סכום הפיצוי שנפסק. התביעה הוגשה בסכום כספי מופרך בסדר גודל שאינו תואם את מהות הסכסוך. הפיצוי שנפסק מהווה חלק מזערי מהסכום הנתבע; אחוזים בודדים השקולים מבחינה כספית לדחיית התביעה (השוו, ת"א 11-22-1973 (שלום ת"א) רומוב נ' גולדרייך (30.12.2025)). יש בכך כדי להצדיק פסיקת הוצאות לחובת התובעת ואציין עוד כי נתתי משקל בקביעת סכום ההוצאות להסדר הדיוני שאליו הגיעו הצדדים שהפחית את עלויות ההתדיינות (בכך שנחסכה שמיעת ראיות) שאחרת נראה שהיה מקום לפסוק הוצאות בסכום גבוה יותר לחובת התובעת.

סיכום

31. הפיצוי שנפסק, מחד גיסא, ופסיקת ההוצאות לזכות הנתבעת, מאידך גיסא, מובילים לכך שבמכלול התביעה נדחית – וכך אני מורה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו תוך 60 יום ממועד המצאת פסק הדין.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, בכ' אדר תשפ"ו, 09 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24-11-24389 לוי פלדמן נ' חזני

ליאור גלברד, שופט

